

[Kurt Hansen.]

udadtil i hvert fald at tage fælles initiativer, at de tre venstrefløjspartier ikke havde gennemdiskuteret et eventuelt fællesinitiativ, som der så kunne have været lidt større vægt og kraft bagved. Det havde jeg syntes var en god idé. Det er blot en idé til brug på et eventuelt senere tidspunkt, når vi skal diskutere overenskomstindgreb eller lignende rævestreger.

Og så blot til allersidst omkring selve indholdet i forslaget om motiveret dagsorden. Der står, at det er en fuldt legal interessekonflikt osv. Blot for ikke at fremstå som værende meget legalistiske skal vi meddele, at det er af underordnet betydning for os, om der er tale om en legal eller en ulegal interessekonflikt. Det, der er spørgsmålet, er, om arbejderklassen skal bøjne nakken for statsmagtens indkomspolitik, eller om man skal forsøge at sætte sig op imod den. Det er spørgsmålet, ikke om den er legal eller ulegal, for det er nogle borgerlige normer, vi så kommer til at diskutere. Det er at afspore debatten.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Den foreslåede dagsorden kan vi selvfølgelig ikke stemme for.

Så vil jeg gerne sige tak til hr. Honoré, fordi han tilsluttede sig den udtalelse, der er fremsat af 4 partier. Det er således 5 partier – og de udgør en væsentlig del af folketinget – der opfordrer arbejdsmarkedets parter til at få klaret dette spørgsmål i god tid inden den 1. marts 1979 og sikre, at man får forberedt indkomspolitikken og sørget for, at overenskomsterne får fælles udløbstidspunkt.

Jeg takker også hr. Honoré, fordi han gjorde opmærksom på, at der mangler nogle ord i betænkningen. Det må jo ske lidt hurtigt sådan en dag, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, der skal stå om partiernes stilling, er følgende:

»... partierne mener, at dette spørgsmål efter forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter vil kunne afklares i forbindelse med gennemførelsen af den indkomstpolitiske løsning, der må tilvejebringes inden udløbet for de store overenskomstområder den 1. marts 1979«.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Der er fra et par sider under debatten her ved anden behandling blevet berørt spørgsmålet

om ikke-hjemmehørendes lønudbetaling, hvorledes det forholder sig med lønstørrelsen, der udbetales til de ikke-hjemmehørende beskæftiget i Grønland set i forhold til de samme grupper beskæftiget her i Danmark. Hr. Jørgen Jensen slog jo fast med syvtommersøm, at nu er det blevet bevist, at lønnen i Grønland er meget mindre end lønnen, der udbetales i Danmark, og at tjenestemændene nærmest var skruetrækere.

Det er jo den specielle sprogbrug, vi er vænnet til her i salen, og som vi ikke overraskes over, når den kommer fra hr. Jørgen Jensens side. Men jeg vil gerne sige, at ved den løn, der udbetales i Grønland, har det alle dage været således, at man har taget hensyn til den såkaldte Grønlandspræmie, og det må bero på et ukendskab fra hr. Jørgen Jensens side til arbejdsmarkedets forhold i Grønland, når han fremturer på den måde, han gør. For sandheden er, at hvis vi ser på, hvad der bliver tilbage af lønnen, når man i Grønland har taget hensyn til Grønlandspræmien og har taget hensyn til, at der er en gennemsnitlig beskatning i Grønland på 16,6-16,7 pct., så er det egentlige kronebeløb, man har til rådighed i Grønland, et sted imellem 30 og 50 pct. større for de grupper, vi her taler om. Det er kendsgerningerne, som vi er nødsaget til at tage i agt, når vi diskuterer disse ting.

Jeg synes også, det er rimeligt at få understreget endnu en gang, at de lønkrav, vi blev stillet over for, og som der ikke er rokket én eneste millimeter ved, var lønkrav, der omsat i procenter beløb sig til 29-31. Det er det, der har gjort, at vi har haft svært ved ligesom at nærme os til hinanden.

Endelig synes jeg, at hele denne debat fra de menneskers side, fra de ordføreres side, der har bevæget sig ind på den grønlandske problematik, ligesom afspejler en manglende forståelse for de to indlæg, man fik fra de grønlandske medlemmers side, der var en analyse af det grønlandske samfunds arbejdsmarkedsmæssige problemer. Dem skulle man have lyttet noget mere til, for så ville man nemlig have opdaget, at det grønlandske arbejdsmarked er et arbejdsmarked, der er særdeles sammensat i sin problematik.

Endelig kunne man også have ulejliget sig med at lægge en smule mærke til, hvad Grønlands landsråds forretningsudvalgs enstemmigt – ganske enstemmigt – har henstillet til ministeren for Grønland, til mig, at foretage sig i